

Til § 181.

Sfr. Frd. af 17de Decbr. 1731.

Til § 182.

Sfr. § 156.

11te Capitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Venge og Gods.

Til §§ 183 og 184.

De militaire Forhold opfordre til, at Kriegerne vise Forsigtighed i Omgang med Krigsmagtens Ting. Derfor straffes de for enhver enten forsætlig eller uagtsom Beskadigelse af disse Ting, dog at Straf for uagtsom Skade under formildende Omstændigheder antages at kunne bortfalde, naar Skaden erstattes. Iøvrigt ere Straffene saavidt muligt lempede efter den almindelige Straffelovs §§ 280, 281, 284—286, 289, 294 og 296. At Straf maa bortfalde, naar Udelæggelsen stæer i Medfør af Reglerne for Krigsførelsen, følger af sig selv.

Til § 185.

Bed Straffenes Bestemmelse er der vel, forsaavidt Forbrydelsen ikke er begaaet i Krigstid, taget Hensyn til den almindelige Straffelovs 29de Capitel, men nogen enkelt § har dog ikke kunnet følges.

Til §§ 186—188.

Det er fundet rigtigst at bestemme Straffens ringeste Grad, men iøvrigt at henwise til den almindelige Straffelov. Med § 188 fidsste Punktum sfr. § 185.

Til § 189.

Naar den nævnte skjærpende Omstændighed er tilstede, maa der foreskrives en egen Straf, og den er fastsat i Eighed med §§ 185 og 188.

Til § 190.

Paa Grund af den særegne Pligt, som Bedkommende har til at drage Omsorg for de nævnte Ting, er denne § strengere end § 184.

Til § 191.

Denne Forbrydelse er hidtil betragtet fra et mildere Synspunkt end Bedrageri i Almindelighed, da Gjenstandene egentlig ikke ere betroede den Paagjældende, som tvertimod befales til at modtage og bruge dem. Dette synes at kunne vedblive og har Analogi for sig i Plan af 1ste Juli 1799 § 157, Pl. af 14de Decbr. 1810 § 22 og Pl. af 19de Decbr. 1832.

Til § 192.

Sfr. §§ 184 og 190.

Til § 193.

At disse Handlinger straffes er overeensstemmende med den gjældende Ret og kan ikke være anderledes, da den Paagjældende sætter sig ud af Stand til at kunne forrette sin Tjeneste. Og ere nogle ikke uvæsentlige Lempelser indførte, og navnlig kan det ikke altid være til Skade, at en Forpleiningsgjenstand afhændes, hvorfor Straf kun bør indtræde i det Tilfælde, at der ved Reglement eller paa anden Maade er gjort Forbud dertil. Straffen bør ordentligviis end ikke stige op til den høieste Grad af Fængsel i første Grad.

Til § 194.

Imod Officerer kan der efter Omstændighederne være Anledning til at vise større Strengbed end imod ringere Krigsmænd.

Til § 195.

Sfr. den almindelige Straffelov § 289.

12te Capitel.

Almindelige Bestemmelser.

Til § 196.

I denne § fastsættes visse Hovedbestemmelser om Retten til at straffe uden